

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 14

בס"ד ערש"ק פר' בא תשנ"ו

דבר החברותא

ה' שבוע הבאנו קטע מהשפ"א על הפ' (שפת אמת פר' בא שנת תרס"א) שהם הדיבורים שהרא"ש מדבר אתנו כל השנים והחלטנו להציבו לראשונה וז"ל.

ב' פסוק כי אני הכבדתי וכו', והנה בני"י שהם עדים על הבורא ית' כמ"ש אתם עדי. כמו שצריכין להעיד ולברר כי הקב"ה ברא העולם. כמו כן צריכין להעיד כי כל הבחירה ומעשי אדם ותחבולות הכל ברצון הבורא ית"ש לבטל כעס אויל שאומר בכח ידי עשיתי. וזה נתגלה לבני"י במצרים. וכ' אתה הראת לדעת פרש"י שפתח להם שבעה רקיעים. וכשם שפתח העליונים כן פתח התחתונים ע"ש. ובאמת זה הוא בנין סתירת הידיעה והבחירה שדיברו בה בראשונים ואחרונים. והאמת כי כל זה עבודת איש ישראל. והוא יכול לברר ידיעת הבורא ית' ולבטל הבחירה הן בנפשו הן בכלל העולם. כמו שראינו שעשה הקב"ה נסים ונפלאות בעבורינו וידעו מצרים כו'. וניטל מהם הבחירה. הן במה

שחזק לבו בע"כ. וכמה ששלח אותנו בע"כ. כ' ע"פ כו' עדים יקום דבר. שע"פ עדות בני"י נתקיים באמת הנהגת הבורא בעולם. כמ"ש אתם עדי ואני אל. ודהע"ה אמר גם אני אודך כו' אמתך אלהי. והוא דבר פלא כי האמת תלוי בעבודת האדם בעלמא דשיקרא. וע"ז כ' "אמת מארץ תצמח" ר"ת אמת. א"כ האמת נסתר בעוה"ז. החושך יכסה ארץ. וזה נקודה אלקות שבאדם. ובאמת הכל ע"י כח התורה שנק' תורת אמת. ויש תורה שבכתב ושבע"פ. ועמ"ש בפ' ויחי עוד מזה: ע"כ.

ר' ואים מכאן עד כמה מוטלת עלינו החובה לפרסם שמו יתברך ע"י ביטול מציאתינו ובחירתנו שהרי כל אדם "חייב לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים" וזה היה כל תכלית יציאת מצרים ואם נעמול ע"ז נזכה גם אנו בימינו לראות בגאולת ישראל מהגלות האחרון שהוא הקשה מכולם ולראות בבנין בית שלישי אכ"ר.

פנינים יקרים

הנה זה היה סיבת גלות מצרים שלא ידעו חסרונם כמבואר בכתבי האר"י זלה"ה כי בגלות מצרים נסתלק הדעת. וזהו שאמר הכתוב וירא ה' כי סר לראות וכו' יע"ש. לכך היו בגלות אצל פרעה בחינת העורף מקום השכחה. לכך אמר פרעה לא ידעתי את ה' היפך הדעת. עד שנתגלה בעולם בחינת משה שהוא בחינת הדעת. ואז וימת מלך מצרים שהוא פרעה העורף. שנסתלק השכינה ובא בחינת דעת בעולם. ואז ידעו חסרונם. ולכך ויאנחו בני ישראל מן העבודה שחסרו עבודת השם יתברך ותעל שועתם אל האלהים מן השעבוד. וכל זה על ידי ומשה היה רועה וגו'. ולכך מאחר שעיקר גלות מצרים היה על ידי שנסתלק הדעת בחינת גלות הרוחני שהיו בגדר השכחה ולא ידעו חסרונם לכך נמשך מגלות הרוחני גלות הגשמי. מה שאין כן כשידעו חסרונם על ידי בחינת הדעת. אז עשו תשובה לתקן חסרונם ונתקרב קץ הגאולה:

(תולדות יעקב)

עם היסוד שלהם ולא רימו את עצמם אלא תמיד ראו לפנייהם את מדותיהם ואת טבעיותם שאם הקב"ה לא ישלח להם את הסיבה לא היו מחזיקים מעמד כמו שהקב"ה שלח את הסיבה ליוסף הצדיק בדמות דיוקנו של אביו וכל צדקותו היתה בכך שלא דחה את הסיבה אלא שעה אליה ועשאה חומה בינו לבין נטיית טבעו, כך גם כל אחד בכל נסיונותיו והרפתקאותיו העוברים עליו צריך למצוא את הסיבה מה השי"ת רוצה מעמו כדי שדרכה יוכל לגשת אל הקודש.

אני תמיד אתכם בתפילתכם שהקב"ה ישלח עזרתו מקודש לרפאות רפואה שלימה רפואת הנפש ורפואת הגוף במהרה דידן בתושח"י, ותדעו שבשכר זאת האמונה וההתגברות על המחשבות הרבות המטרידות את האדם ובכח הנפש להאיר בהן כדי להעלותם למנחת תפילה ותחנונים לפני המקום ברוך הוא תזכו לרפואה ברפואה השלימה ואל תדאגו ואל תהיו עצבים כי בודאי יקויים בכם הפסוק שמחנו כימות עניתנו, והקב"ה ישמע קול שוועתכם בתוך כל תפילות עם ישראל ודבקו עמכם בספר התהילים להיותו תמיד שגור על לשונכם ותזכירו שבזכות הצדיקים האמתיים שבכל הדורות, השי"ת ישלח רפואה שלמה במהרה אמן ואמן.

ואשרי לו לאדם שזכה לחיות חיים נעלים כאלה לסגור בעדו את כל השאור שבעיסה שהינה תופחת ועלה מאליה וברחמי הבורא עליו שולח לו הסיבות שישכיל במלחמתו להיות נוצח את עצמו, כדי שתזרח עליו אור הנפש, ואין לו דמות הגוף כלל, כי הלמות מלחמתו הפכוהו מגוף לנפש, וזה אשר שר דוד המלך לבוראו, אם לא שויתי ודוממתי נפשי, כלומר, אם לא השויתי את יסוד טבעי, אשר אני נמשך אחריו, ונמשכתי יותר לערך נפשי, או אז כגמול עלי אמו גמול עלי נפשי, כלומר, כגמול הזה אשר במצבו כל יסוד חיותו הוא יסוד אמו כך גם כל יסוד החיות שבי הוא נפשי ולא נשתייר בי זולת זה שום שיור, ואינו חי כבר אז בבחינת גוף ונפש, אלא כולו הפך להיות נפש, וחוזר חלילה במשך מלחמתו להיות ולחיות היסוד שלו, כי זרוק חוטר ארישא אעיקרא קאי, והאדם הולך הוא מחיל אל חיל עד אין סוף וירידה צורך עליה מציאות מוכרחת במשך כל ימי חייו אשר חי על פני האדמה.

מציאות עבודה כזאת היא עבודת הצדיקים האמיתיים של כל דור ודור, וע"י כך הם העלו אתם את כל בני הדור, כי הם היו מציאות זורחת של אמונה פשוטה ע"י שחיו

חברי המערכת
י.ל. פרוש
צ. ראנד
מ. קלירס
כתובת למשלוח תגובות
דפוס חורב
עדני 3 ירושלים

בידיעת אמונה

שהשמחה במעונם

להר"ר יצחק באבד ומשפ' לנשואי הבן
להר"ר יוסף ארלנגר ומשפ' ולבנו הר"ר ישראל מאיר ומשפ'
להולדת הנכדה - הבת
להר"ר יהושע רובינפלד ומשפ'
להר"ר משה ירוחם שטרנגער ומשפ'
להר"ר חיים רובינפלד ומשפ' להכנס הנכד - הבן לעול המצוות
להר"ר חיים לייב וינשטיין ומשפ' להולדת הנכד
למשפ' קורנדקסלר להכנס הבן אל עול המצוות.

אפשר לקבל את גליון החברותא במקומות כדלהלן: **ביהכ"ס "אמונת ישראל"** רח' חפץ חיים 34, בבית הרב רח' יוסף הנשיא, 5 **רמות**: בביהכ"ס ברח' רובין 18 **בית צפפה**: אצל הר"ר אברהם הררי **בני ברק**: משפ' שכטר רח' האדמו"ר מגור 22

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

לבחור שחיפש את דרך האמונה הפשוטה

לכבוד ידידי וחביבי

הסכנה הצפונה בהם, שמא ייחס זאת לעצמו לכשרונו וגדלותו, ואם אפילו יתברך בלבבו לאמר כי ה' עזר לו בפעולותיו, אין אלו אלא מס שפתיים מתוקות, כי אז ידמה בדעתו כי גם פעל פעולותיו מתוך שפלות, שאינה אלא שפלות מדומה ותרמית יצרו. כי הוא רק מדבר ממציאות הרחמים ואינו חי עם מציאות הרחמים והנה הוא נפרד ממציאות הקדושה והוא מגשם פעולותיו מתוך שחי תמיד, כמעט בלא יודעין! עם גדלותו ולא מתוך שפלות האמיתי. כי השפלות האמיתי היא השפלות הפשוטה שהוא מרגיש בכל רגע מחיו ובכל מאמצי חיו את מציאות הרחמים בבחינת מה שאמר דוד המלך ע"ה "לולא ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי".

ובכל נשימה ונשימה שהוא חי הוא מפחד פחד עולם שלא ינתק ברגע קט קשרו עם מציאות בוראו שחי עמו "כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי" אשר כך ביטא דוד מלכא משיחא דביקותו בבורא יתברך. וזו היא בחינת האמונה הפשוטה, בחינת התפשטות הגשמי, ע"י הפחד, הפחד בעצמו הוא התפשטות הגשמי, ועל ידו יזכו למדרגות הגדולים שחיו כך במשך כל ימי חייהם שתמיד התיירו שלא ינתקו ממציאות הבורא שהיא האמונה הפשוטה שכל כולה בהעלמה!.

אני מלא תקוה, שאם יהיה רצונך חזק ותבקש את האמונה כמי שמבקש את החיים, תמצאה בודאי, כי הקב"ה בכבודו ובעצמו יזמין אותה אליך, כי הלא לתכלית

שמחתי לקבל מכתבך בו אתה מביע ערגון נפשך לידיעת דרך האמונה הפשוטה ועל דרך המאבק לקנותו, ושתכלית ידיעתה שלא נדע. כי מי אשר ימלאו לבבו להתברך לאמר כי הנה ידעתי ובאתי שעריה, הרי ברור הוא הדבר שלא בא בכלל שעריה, וכי לא נגע אפילו אפס קצהו.

כדי להכיר את האמונה, כדי לעמוד על סודה, ולהיות אתה. חייב האדם קודם כל להכיר את עצמו את מהותו העצמי, את האין שלו, וכי הוא חשוף לכל מיני סכנות של טבעו המוליכו שולל בדמיונות שוא ושם חושך לאור ולהיפך. כמאמר הכתוב: "מבשרי אחזה אלוך!". מהבשר הזה רדוף תענוגות וחומר עכור אכיר את בוראי שיצרני להיות לבוש כדי להגיע אליו, דרך המאבק הבלתי פוסק עם עצמו ועם נטיותיו הטבעיים שבא עמם בשעה שיצא לאויר העולם.

וניתן לאדם לעלות על דרך המאבקים עם עצמו ע"י אותו כוח שמסר לנו הקדוש ברוך הוא בפי חכמינו ז"ל, "פתחו לי פתח כחודו של מחט" ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם" האדם אינו מסוגל לעשות אלא להטות לבבו לנקודת הבחירה לבחור בטוב בכל אמיתות לבו, כל השאר נעשה מעצמו ע"י מי שבראהו, ע"י הסיבות הוא מתגלה בהן חדשים לבקרים, "כי לא יראני האדם וחי!" "ופני לא יראו!"

ועל דבר זה בעצמו, ניתן לאנוש הבחינה של הבחירה שבשעה שעושה ופועל פעולותיו, ואף אם יהיו מעשים טובים בעצם מהותם,

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

ומקרב לב אני מאחל לך שיהיה לך הדעת השלימה ושלימות דעת נכונה באמת שתילחם עם עצמך, והמלחמה הזאת אינה נפסקת לעולם, כי על ידה תזכה לחיי נפש מלאים, ו"אז תבין יראת ה'" עד שתגיע דרך כל הדרגות לאהבה של אין סוף ויראת הרוממות של אין סוף. ובכל ליבי אני מתפלל שתזכה להגיע לכך.

זאת בראך להיטיב עמך ולקרבך אליו להיות נושא מרכבת השכינה ע"י שאיווה להיות לו דירה בתחתונים דייקא.

ו"גם שם ידך תנחני", גם באמריקה הרחוקה, אם תרצה אם תרצה באמת, תזכה לכל המדרגות של הגדולים שחיו כך והיו מקושרים עם בוראם והתענגו על נועם זיוו בלי שום מסך מבדיל.

לאחד שעבר יסורים גדולים עם אחד מב"ב.

לכבוד...

זכות ע"י זכאי. וכל זאת בשכר השתיקה והדומיה שכפה על עצמו ועל טבעו ושמח ביסוריו כי על ידם זכה להיות מרכבה לצער הגדול של גלות השכינה, אשר זו היא אבן הפינה לגאולה השלימה.

ואבקש להבינו את ענין ההכנעה והשפלות שהקב"ה מזהיר אותנו עליה, כדי להחיותנו וכדי שנהיה לפניו כל הימים לרבות ימי העולם הבא. כי אם לסבר את האוזן אנו קוראים לזה הכנעה, שפלות, ענוה. אבל לאמיתו של דבר, אין הדבר פירושו אלא לחיות ולהכיר את יסוד מהותנו העצמית שהוא אין, יסוד העפר, כי לעפר נשוב. ומה הקב"ה שואל מאתנו, אינו אלא להכיר ולהודות בזה, כלומר, להיות נאבק להישאר תמיד ביסוד האמיתי שלנו שהוא יסוד האין, ולא נקרא למדת השפלות ווההכנעה ירידה ממדרגתנו, כמו למשל השפלת העבד והשפחה. אלא פשוט לחיות באמת ביסוד האמיתי שלנו, כי מה חיינו ומה אנו ומה צדקתנו ומה גבורתנו. והוא יוצרנו ויודע יצרנו ומבקש מאבקנו דרך בשרנו אליו לקרבנו ועל זאת אהודנו בכל לבנו ובכל נפשנו וזה חיינו ואורך ימינו והיא ראשית חכמתנו אותו ליראתנו.

קראתי אגרתך בתשומת לב מרובה והשתפכות נפשך על היסורים והסבל על מצבכם נגעה מאד ללבי, ומה נאמר ומה נדבר ובמה נצטדק. ואין לנו אל לשון תפילה לבורא עולמים ויוצר אנוש, שימציא מזור ותרופה בתושח"י, אמן. ומעשה אבות סימן לבנים שבכל מיצר וצרה עינינו צריכות להיות צופיות למרום בבקשת רחמים כי הוא המוחץ והוא הרופא כי הוא יודע סבלנו וצערנו, כי בכל צרתם לו צר, כי צער השכינה הקדושה הוא כפול ומכופל כשיש לצער לאדם מישראל, כי הקב"ה שהוא טוב ומיטיב דרכו להשפיע אך טוב וחסד, וכשאינו יכול להשפיע מחמת איזה סיבה שאנו אשמים בה, אזי אי אפשר לצייר ולתאר במחשבתנו גודל הצער והרחמנות של השכינה הקדושה. וכשאדם מישראל מרגיש זה הצער האמיתי של השכינה וכואב כאבה הגדול. הרי השיג בכך מהות צער וגלות השכינה, ואז יכמרו רחמי הבורא עליו ויורד ומתצמצם אליו לרפאותו ולדבר אל לבו כי הצער הזה מגיע ונוגע עד כסא הכבוד, ואז נפתחים לו לאדם אוצר מתנת חיים ושערי רפואה וישועה לו ולכל ישראל כי הוא זוכה ומזכה את הרבים ומגלגלין